

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL { pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Cuvântul trup s'a făcut . . . . . Referent	5 Cronica externă . . . . . Student V. Dudu
2. Despre prescripția ereticilor . . trad. N. Ghișescu	6. Cărți-reviste. . . . . ***
3. Mișcarea misionară. . . . . ***	7. Parohii vacante . . . . . ***
4. Cronica internă . . . . . N. Cazacu	8. Daruri și mulțumiri. . . . . ***

Cuvântul trup s'a făcut

Așa însemnează Sfântul evanghelist Ioan misterul Nașterii Domnului. Simplu, limpede, măreț și totdeauna hotărît, masiv, înlăturând posibilitatea oricărei replici serioase și spulberând orice contradicțiuni. Cuvântul lui Dumnezeu care era „la început“, care „era la Dumnezeu“, care era „Dumnezeu“, prin care toate s'au făcut, întru care „era viață și viața era lumina oamenilor“ — Cuvântul lui Dumnezeu trup s'a făcut.

Un munte întreg se prăvălește, fără zguduiri prea puternice, pentru a astupă o prăpastie a morții, de care totdeauna s'a îngrozit omenirea și peste care picior omenesc n'a trecut. Astfel cade această însemnare a sfântului Ioan evanghelistul: „Cuvântul trup s'a făcut“, pe câmpul gândurilor, dorințelor, concepțiunilor, frământurilor și năzuințelor sufletului omenesc.

Este aci un mister, dar și un fapt.

Misterul depășește înțelegerea omenească, fără s'o sugrume sau s'o tiranizeze. Pentru că se armonizează, în chip sublim, cu misterul vieții pe care-l poartă fiecăruia om cu el. Aceasta este puterea nebiruită a adevărilor creștine, că ele se întemeiază pe un mister ce se acordează neștirbit cu misterul ființei omenești. În aceasta stă

tăria suprafirească a bisericii lui Hristos, că ea deschide și luminează cărări, pe cari totdeauna sufletul omenesc a dorit să le străbată și liniște n'a avut până ce nu i-s'au deschis. Deaceia sfântul Ioan evanghelistul nici nu stăruie asupra misterului nașterii suprafirești a Domnului, ci, respirând din plin mireazma armoniei dintre misterul divin și misterul vieții lui proprii, adaugă atât: „și am văzut mărirea Lui (mărirea ca a unuiu-născut din Tatăl), plin de dar și de adevăr“.

Faptul, cuprins în: „Cuvântul trup s'a făcut“, este încoronarea misterului, — umanizarea divinului până la a-l face accesibil, în măsura necesară mântuirii omului, înțelegerii omenești. Ioan evanghelistul trăește, cu toată ființa lui, sublimitatea acordului dintre misterul divin și misterul vieții umane, simte necesitatea sub care stă omenirea întreagă de a avea același sentiment al buneivoinței a lui Dumnezeu și ca și cum e întrebat de milioane de guri netăcute, dă răspunsul aducător de pace duhovnicească: „Cuvântul trup s'a făcut“. Da, faptul nașterii Domnului e pace, refacere, restaurare și întinerire pentru sufletul doritor de adevărul etern și mântuitor și totdeauna e spaimă, și condamnare

veșnică pentru fiii întunerecului. O legendă spune că după ce sfântul Ioan evanghelistul și-a scris evanghelia, satana a dorit s'o cetească și el. Dela primul cuvânt al evangheliei: „La început era cuvântul.....“, satana a devenit foarte gânditor și pe măsură ce înaintă cu lectura, mânia îi creștea în suflet și se simțea cuprins de o primejdie inevitabilă. În sfârșit, ajungând să citească versetul: „Și Cuvântul trup s'a făcut.....“, nu și-a mai putut stăpâni firea, a aruncat

cartea și a plecat din acel loc sigur că puterea lui e atacată în însăși germenul ei.

Misterul ca și faptul nașterii Domnului sunt adevărurile limpezi, puternice și mântuitoare, dela îmbrățișarea cărora începe bucuria vieții și frumusețea neperitoare a ființei omenești. Ele sunt și izvorul inepuizabil din care preoțimea își poate scoate armele scripitoare ale apostolatului ei.

REFERENT

SCRIEREA LUI TERTULLIAN

DESPRE PRESCRIPTIA ERETICILOR

care ne dovedește că omul eretic nu are dreptul să se folosească de Sfintele Scripturi în disputele cu drept credincioșii.

PARTEA DOUA (Capitolele XV-XXXVII):

Scripturile, (ca și credința cea adevărată) sunt patrimoniul sfânt al Bisericii drept-măritoare; să nu dăm prilej omului eretic de a se folosi de ele.

CAP XV¹⁾

Înainte chiar de a ne gândi să disputăm cu ereticul, să lămurim câteva întrebări.

XV. Iată că am ajuns, în sfârșit, la ce ne-am propus să lămurim: spre această țintă tindeam noi și tocmai vroiam să vă obișnuim, oarecum, cu ea, în precuvântarea (de până aici) a prezentei scrieri, pentru ca deaci să începem lupta la care ne atâta inamicii noștri.

(2). Cu scripturile îți fură ei ochii și cu îndrăzneala lor turbură pe unii; iar în discuții obosesc pe cei tari, amăgesc pe cei slabi și pun în încurcătură pe cei mijlocii. Așa dar, pe acest tărâm le vom închide calea cu cea mai mare hotărâre, neprimindu-i la nici-o dispută pe baza Scripturilor (4). Căci dacă ele fac tăria lor, atunci, pentru ca ei să aibă această tărie, trebuie să cercetăm, mai întâi cui i-se cuvine stăpânia asupra Scripturilor, și apoi să nu-i fie îngăduit a se folosi de ele, celui ce n'are, sub niciun motiv, drept la aceasta.

CAP. XVI.

Apostolul Neamurilor ne sfătuiește să ocolim pe omul eretic, după ce l-am muștrat odată și nu să disputăm cu el pe baza Scripturilor.

XVI. Aș da de bănuiră că privesc lucrurile astfel, fie din pricina neîncrederii mele în reușita (a ceea ce am întreprins) fie din dorința de a alcătui astfel ceea ce am început, dacă (n'aș aminti că) din cauza credinței noastre datorim ascultare apostolului care ne oprește și de a face cercetări (f. I Tim. VI 4) și de a trage cu urechea la vorbe nouă, dar și de a mai stă la sfat cu omul eretic, chiar după întâia²⁾ muștrare (sf. Tit III 10) și nici decum după o dispută (2).

Cu atâta hotărâre a oprit el disputa, încât a lămurit bine că numai o certare poate să îndreptățească o întâlnire cu omul eretic: zic numai o singură certare, fiindcă ereticul nu e creștin; astfel s'ar părea că e muștrat—după cum e obiceiul numai între creștini—întâia oară și apoi din nou, cu doi sau trei martori (cf. Mat. XVIII 15 s 2): căci, dacă trebuie muștrat, e tocmai pentru motivul, pentru care nu e îngăduit cuivă să stea la dispută cu el. (3). În asemenea condițiuni,

¹⁾ Se pare că Tertullian a cunoscut o variantă a textului indicat aici, unde apostolul vorbea de o singură muștrare; textul recunoscut, în deobște, vorbește și de a doua muștrare.

1) Vezi începutul în ultimele două numere.

disputa pe baza Scripturilor nu servește la altceva, decât — spunând lucrurile pe șartul lor — ca să te obosească și să te ametească.

CAP. XVII.

Nu vei reuși să întorci din calea lui pe omul cel eretic, disputându-te pe baza Sfintelor Scripturi; căci el le-a stricat ori le răstălmăcește cum îi place.

XVII. Eresurile nu primesc oarecare cărți ale Scripturei; dar ca să alcătuiască mai bine propriile lor născociri, îndrumează altfel, prin adaosuri și tăeturi, pe acelea de care se folosesc ei; (iar dacă primesc câteva, nu le primesc în întregime); și chiar când le lasă așa cum sunt ele, totuș nu mai puțin le schimbă, închipuind, în mintea lor, alte tălmăciri. (2). Căci înțelegerea (lor) greșită e tot atât de opusă adevărului ca și o pană înșelătoare. Deșartele lor închipuiri nu vor să recunoască însemnătatea acelor părți cu care li s'ar respinge ceea ce vor ei să dovedească. (3). Ei se sprijină numai pe ceea ce au alcătuit ei înșiși fără nici un temei, ori pe cele ce și-au însușit tocmai din cauza înțelesului nelămurit. (4). Tu, cel prea iscusit în ale Scripturii, întrucât vei izbuti tu (să întorci pe cel ce s'a îndepărtat) odată ce se tăgăduiește tot ceea ce mărturisești tu și odată ce, dimpotrivă, se mărturisește tot ceea ce vei tăgădui tu?. (5). E drept că nu te va costa decât încordarea glasului tău, dar nici nu vei căpăta decât venin la inimă, din cauza hulelor lor.

CAP. XVIII.

Cu disputa nu vei întoarce nici pe cel ce înclină, numai, spre eres, ci mai mare turburare îi vei aduce.

XVIII. Dar acela, — dacă într'adevăr există vreunul — în folosul căruia începi o discuție asupra Scripturilor, ca să-l întărești contra îndoelilor lui, înclină va el oare mai mult spre adevăr, ori mai mult spre eresuri? (2). Turburat de faptul că te vede că nu izbutești deloc (să convingi pe eretic) și că partida protivnică a tăgăduit sau a apărât ceva, cu aceeaș tărie (ca și tine) fiecare rămânând pe poziția lui, acela va pleca dela această desbatere și mai nehotărât, ne mai știind ce trebuie să iei drept eretic. (3). Căci și ereticii pot să îndrepteze contra noastră aceleași învinuiri; fără îndoială că vor spune

și ei cum că mai curând noi suntem aceia, cari înfățișem niște scrieri greșite și niște tălmăciri mincinoase, odată ce pretind și ei, ca și noi, că adevărul este de partea lor.

CAP. XIX

arată care sunt întrebările ce trebuie să-și pună creștinul înainte de a se gândi la o dispută.

XIX. Așa dar nu trebuie în nici un chip să te blîzui pe Scripturi și nici să începi luptă pe un tărâm, unde se poate să nu izbândești deloc, ori să ai o biruință îndoelnică sau prea puțin sigură. (2). Căci chiar dacă nu s'ar dovedi cu această luptă că amândouă partidele au aceeași însemnătate, totuș, o firească rânduială a tuturor lucrurile pretinde ca, înainte de toate să se pună o întrebare numai, (întrebare) care, pentru un moment trebuie desbătută în deosebi: În stăpânirea cui a fost lăsată credința? ale cui sunt Scripturile? de către cine, prin a cărui mijlocire, când și cui a fost încredințată învățătura care vădește pe creștin?. (3). Căci acolo se află și adevăratele Scripturi și adevăratele tălmăciri ca și toate predaniile cele adevărate, unde se va dovedi că este și învățătura cea adevărată și credința creștină adevărată.

CAP. XX

Biserica drept-măritoare este unica moștenitoare a Scripturilor, a credinței și a harului Domnului, fiind Biserică apostolească.

XX. Domnul nostru Iisus Christos — fie-mi îngăduit, o clipă numai, să vorbesc astfel: — oricine ar fi el, oricare ar fi Dumnezeu, al cărui fiu este, din orice materie s'ar fi format om și Dumnezeu, oricare ar fi credința pe care a învățat-o, oricare ar fi răsplata, pe care a făgăduit-o, (2) mărturisează el însuș, câtă vreme a petrecut pe pământ, ceea ce eră el, ceea ce fusese, care eră voia Tatălui, pe care o îplinea el, care sunt datoriile pe care le hotărâ el omului; (și învăță aceasta) ori pe față, înaintea poporului ori de-o parte, numai înaintea ucenicilor săi, dintre cari și-a ales doisprezece mai de frunte, (ca să-i țină) pe lângă sine și să fie mai târziu Neamurilor învățători. (3). Și astfel, alungându-se unul dintre ei, a poruncit — pe când se îndepărtă spre Tatăl, după Înviere — celor unsprezece rămași, să meargă și să în-

vețe Neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh (cf. Mat. XXVIII 19). (4). Și fără zăbavă au ales Apostolii (a căror numire se tâlmăcește „trimiși“) pe al doisprezecelea, în locul lui Iuda, sorțul căzând pe Matia (cj. Fapta, I 26), după mărturia profeției, ce se află în psalmul lui David (cf. Ps. CIX 8). Ei au dobândit puterea Sfântului Duh făgăduită lor: ca să săvârșească minuni și ca să grăiască în limbi (cf. Fapte, I, 8, 15 s 2; idem II 1 s 2). La început, au mărturisit credința cea în Iisus Christos în Iudeea, unde au întemeiat și Biserici; de aici, plecând în lume, au vestit neamurilor aceeași credință și aceeași învățătură. (5). Și tot astfel, în toate cetățile au fundat (altă) Biserică, dela care celelalte Biserici mai nouă și-au căpătat butași ai credinței și semințe ale învățaturii și împrumută zi de zi, ca să se prefacă ele însele în Biserici. (6). În acest chip și ele sunt socotite apostolice, ca niște vlăstare ale Bisericilor Apostolice. (7). Orice lucru trebuie judecat după origina lui: iată de ce aceste Biserici, oricât de multe și de mari ar fi ele, nu sunt decât una și aceeași Biserică Apostolească, din care toate s'au născut. (8). Toate sunt primare și toate sunt apostolice, câtă vreme toate dovedesc unitatea lor desăvârșită; căci își împărtășesc pacea lor, fraternizează și se ospitalizează unele pe altele (9): drepturi ce nu sunt impuse decât de o predanie unică a aceleiaș taine...

CAP. XXI

arată că adevărul se află numai acolo unde s'a păstrat învățătura Domnului, în Scrierile și în predania Apostolilor prin viu graiu.

XXI. Cu acestea toate, arăt unul din mijloacele de a îndepărta pe omul eretic³⁾: Dacă Iisus Christos, Dumnezeuul nostru a trimis pe Apostoli, ca să propoveduiască (cf. Mat. X 27), e de a noastră datorie să nu mai primim pe alții ca propoveduitori, afară de cei pe cari i-a rânduit Christos; (2) căci nimeni nu cunoaște pe Tatăl, fără numai Fiul, și acela căruia Fiul îl va descoperi (cf. Mat. XI 27); și-mi pare că Fiul nu l-a descoperit altora, fără numai Apostolilor, pe cari i-a trimis ca să propoveduiască — ceeace le descoperise el, fără îndoială.

(3). Dar ce propoveduiau ei, adică, mai bine zis, ce le descoperise lor Christos? Și aici voi arăta alt mijloc de a îndepărta pe omul eretic⁴⁾: E de a noastră datorie să nu primim ca bună o învățătură, decât dacă ne vine dela Bisericiile acelea, pe care le-au întemeiat înșiși Apostolii, unde ei înșiși le-au propoveduit, fie „prin viu graiu“ cum se zice, fie prin epistole, mai târziu.

(4). Dacă astfel stau lucrurile, e limpede că orice învățătură, care e la fel cu aceea a Bisericilor Apostolice, maice și izvoare credinței, trebuie socotită ca adevărată, fiindcă ea păstrează, ceea ce au primit Bisericiile dela Apostoli, iar Apostolii dela Christos și Christos dela Dumnezeu: (5). Din contră, învățătura care se opune adevărului arătat de Biserici, de Apostoli, de Christos și de Dumnezeu să fie socotită de mincinoasă, chiar mai înainte de a fi cercetată.

(6). Ne mai rămâne, deci, să dovedim că învățătura aceasta pe care noi o propoveduim și al cărei dreptar l-am arătat mai sus, purcede din predania Apostolilor; de aici va fi vădit că celelalte învățături vin din minciună... (7) Noi ne împărtășim dela Bisericiile Apostolice, fiindcă nici o învățătură de a noastră nu se deosebește de-ale lor: iată mărturia adevărului nostru!

Traducere din latinește, de N. CHIȚESCU

Primim din partea Decanatului Facultății de Teologie din București următoarele:

„Decanatul de Teologie din București roagă pe toți frații preoți ca, dacă au vre-o colecție de reviste sau ziare, biblii românești vechi, ca și orice alte lucrări de literatură bisericească românească, veche sau nouă, să le ofere bibliotecii Facultății. Biblioteca — în limitele sumelor de care dispune și după valoarea lor, le va plăti“.

Noi rugăm pe frații preoți să dea toată atențiunea acestui apel al Facultății de Teologie, întrucât lipsa diferitelor scrieri: reviste și ziare, cu caracter religios, din biblioteca Facultății îngreuiază mult cercetările pentru cunoașterea Istoriei Bisericii noastre românești.

3) În latinește : „Dirigimus praescriptionem“.

4) În latinește : „praescribam“.

MIȘCAREA MISSIONARA

Cercul Pastoral „Aricești-Răcivanu“. Protoieria Circ. II Breaza Prahova. — Duminică 19 Octombrie 1930, pe o frumoasă zi de toamnă s'a ținut Cerc pastoral, în Parohia Filipești de Târg-Prahova.

Cei nouă preoți, în frunte cu președintele lor Pr. Alex. Popescu-Aricești, au slujit cu deosebit fast Sf. Liturghie, la care a luat parte un foarte numeros public.

Predica, rostită de tânărul preot C. Toader, confesorul penitenciarului „Mărgineni“, care a explicat cu frumoase vorbe și sfaturi alese pericopa Evangheliei zilei, a avut un răsunet frumos în sufletele ascultătorilor.

Cu minunate vorbe, după slujba Parasutului pentru Eroi, Păr. Președinte roagă pe poporeni să ia parte la ședința publică, ce va avea loc la ora 3 p. m. în localul Școalei Primare.

În ședința intimă, sub demna prezidenție a Păr. Alex. Popescu s'au discutat chestiuni intime preoțești, de o importanță capitală, mai ales că în mijlocul cercului sunt doi preoți tineri hirotonisiți.

La ora 3 fix, în sala încăpătoare și plină de lume, Păr. Președinte, într-o frumoasă cuvântare, expunând minunat o povestire în care se vedea unde duce lăcomia și judecata materialistă a omului dornic de îmbogățire materială, deschide ședința, dând cuvânt păr. conferențiar N. Popescu-Dîrmănești, care, în vorbe măeastre, arată pericolul Alcoolismului. Face o bogată Statistică, cu lux de amănunte, asupra numărului cărciumilor față de alte instituții culturale, a numărului vizitatorilor lor și a urmărilor, chiar prin moștenire, destul de nefaste pentru nefericiții urmași ai acelor pătimiși alcoolici, îndemnând pe toți ascultătorii să se ferească pe cât pot să nu cadă în cursele acestei patimi, care este începutura tuturor relelor.

D-l Director, al Școalei primare, P. I. Georgescu, care a binevoit a ne pune sala la dispoziție, pe lângă că împreună cu ceilalți învățători, au organizat o frumoasă serbare cu copii, a mai rostit și o frumoasă cuvântare, îndemnând oameni spre lucruri de bine și progres, a credinței culturai și mai presus a Patriei.

Păr. Paroh N. Marinescu, în fața numeroasei asistențe, mulțumește prezenților, cari

au înțeles rostul celor predicate de Sf. Sa, de doi ani, de când păstorește această parohie și au binevoit să ia parte la această solemnitate, arătându-și regretul că încă mai sunt îndărătnici cari nu-și înțeleg rostul lor pe această lume. Indeamnă pe cei prezenți ca împreună cu Sf. Sa să facă opera de moralizare și asupra acestora, îndemnându-i să vină cât mai des la Sf. Biserică, unde nu se aud decât vorbe frumoase, sfaturi și rugăciuni către Părintele Atotțiitor, pentru binele nostru trupesc și sufletesc.

Mulțumește membrilor cercului, cari au binevoit să ia parte în întregime la acest cerc, precum și D-lui Director al școalei primare și Învățătorilor pentru concursul ce i-a dat.

Păr. Președinte, cu frumoase cuvinte, mulțumește asistenței pentru participare, îndemnând pe toți să ia parte întotdeauna, ca acum, la toate mișcările culturale și religioase.

Serbarea se încheie într-o atmosferă foarte frumoasă și plăcută pentru toți, la orele 18 1/2.

* * *

În ziua de 16 Noembrie a. c., s'a ținut Cercul pastoral în parohia Călinești Prahova unde păstorește tânărul preot Traian Belu.

Sfânta liturghie s'a oficiat de către toți C. Preoți ai cercului în număr de 8, însoțiți de d-nii Cântăreți respectivi. Ceremonialul săvârșit cu multă demnitate și frumoasa cântare înălțată pe ariplele rugăciunii sus la tronul dumnezeirii, a fost sorbit cu nesațiu de sufletele ascultătorilor impresionați, prin tăcerea desăvârșită și atențiunea de cari au dat dovadă în tot timpul rugăciunii. A urmat predica rostită de C. Preot Confesor al penitenciarului Mărgineni, Teodor Constantin, care în chip magistral a arătat cum prin dragostea creștină se pot înlătura toate relele din lume, aceasta în legătură cu evanghelia zilei. A știut să captiveze ascultătorii prin ținuta cu care a îmbrăcat în formă și fond întreaga predică.

S'a oficiat apoi un parastas pentru eroii neamului.

C. Preot N. Marinescu Filipești-Târg a tratat apoi subiectul „Adventismul și com-

baterea lui“. Tratarea s'a făcut din punct de vedere științific religios, cu date din Sf. Scriptură, arătând falsitatea învățături adventiste, îmbrăcând expunerea cu date precise din lucrarea d-lui D. Oatu. Felul expunerii și temeinicia celor arătate a atras foarte mult atențiunea ascultătorilor, cari vedeau neliniște sufletească de cele auzite, întrucât în această parohie și-a găsit teren acești sectanți ce turbura liniștea credinței strămoșești cu veninul străinismului.

Conferențiarul care de altfel este un excelent mânător al condeiului și al graiului a fost la toată înălțimea. Preotul Președinte Al. Popescu a rezumat apoi toate cele săvârșite în cursul acestei ședințe, îndemnând pe credincioși la lucrare mai atentă în viața creștină, lipindu-și cât mai puternic Sf. învățătură evanghelică, înpletindu o cu viața lor practică.

La Fabrica de tutun Belvedere-București.

În ziua de 6 Noembrie 1930 s'a făcut începutul lucrului misionar, pentru anul acesta, desfășurat cu multă râvnă, pricepere și sistem de C. Preot Petru Șerpe, confesorul Fabricii de Tutun Belvedere, în cuprinsul populațiunii muncitorești a acelei fabrici.

Serbarea s'a dat în imensa sală de mese a Manufacturii Belvedere care era plină până la ultimul loc. Peste 1500 lucrători și lucrătoare, cari veniseră din îndemn propriu sufletesc la *serbarea lor* creștinească și românească. În frunte *Preotul* care niciodată nu lipsește dintre ei și *Directorul Fabricii*, D-l Inginer Stelian Râpeanu, care e privit nu atât ca un împuternicit de lege să aplice legi și regulamente, ci ca un prieten mai mare, cu însușiri deosebite, și cu autoritatea — neasemănat superioară oricărui chip de autoritate — pe care i-o dă prisosul de iubire pentru ceice muncesc, înțelegerea și tactul cu care consideră nevoile muncitorimii.

Echipa corală a Capelii, numită *Muncă și Cântec* și echipa culturală — corală a depozitului de fermentare, au executat frumoase coruri religioase, naționale și populare. Artiști de talia D-lui Petre Sturza dela teatru Național și artiste dela Opera Română au declamat și au executat bucăți alese și pline de veritabil simț artistic. Iar în urmă P. C. Protopop Traian Vintilescu a înmănat vrednicului Preot confesor Petru Șerpe distincțiunea acordată de I. P. S. Patriarh pentru

munca sa rodnică: brâul albastru. Cuvântători încercați și legați sufletește de lucrarea creștinească de pretutindeni, și au unit glasurele laolaltă pentru a însemna și mai adânc patriarhiceasca distincțiune, cu înțelepciune acordată, și pentru a înfățișa opera creștinească desfășurată în tăcere, fără zgomot și în spiritul curat al modestiei evanghelice de către părintele Șerpe.

Nu voesc, în aceste rânduri de cronică ușoară, să însemnez altceva decât frumusețea deosebită și necesitatea simțită și perfect înțeleasă de auditori a lucrului de creștinism social din Fabrica Belvedere. O expunere mai amănunțită asupra însăși operii misionare de aci e absolut trebuitoare, pentru că se pare că e primul început de lucru în latura aceasta, în mijlocul muncitorimii române, pe cât de trainic organizat pe atât de pilduitor. Vom reveni pentru a arăta însăși organizarea și chipul în care se săvârșește în Fabrica Belvedere această lucrare deosebită.

Cercul Pastoral „Valea Teleajenului“. — Duminică 9 Noembrie a. c., a ținut ședință în com. Isovoarele-Prahova.

Slujba Sf. Liturghii, a fost săvârșită de un sobor de 12 preoți și un diacon sub conducerea Păr. Protoereu D. D. Ștefănescu.

Răspunsurile au fost date la strană de corul cântăreților cercului și de câteva Măicuțe din Sf. monastire Suzana.

Predica zilei a fost rostită cu multă căldură de Păr. Dumitrescu Olteni. Terminându-se sf. Liturghie, s'a oficiat parastas pentru ctitorii celor două biserici din Isovoare după care a vorbit Păr. N. Popescu Ogretin președintele cercului pastoral.

Masa frățească, a fost servită în două rânduri, la peste 400 persoane în cele 5 săli ale școlii comunale sub conducerea d-nei Preotese Maria Iliescu, ajutată fiind de 5 consilieri parohiali și alte femei. Aci au rostit frumoase cuvântări, Păr. Protoereu, Păr. Proistos, Parohul local și d-l institutor D. Popescu Isovoarele.

La orele 3 p. m., s'a deschis ședința de după amiază tot în biserică. Conferențiază Păr. Enachescu despre „Nu se poate mântuire în afară de Biserică“. Păr. Iliescu, în numele consiliului parohial respectiv, aduce mulțumiri călduroase Păr. Alex. Popescu și Ierom. Gurie Florea foști preoți suplinitori

ai parohiei Isvoarele. Deasemenea și d-nei Preotese Elena Șt. Popescu soția fostului paroh Ștefan Popescu. Ca semn al recunoștinței le dăruiește apoi câte o psaltire frumos legată și câte o icoană zugrăvite de pictorul Ceproiu.

Mai vorbesc: D-l Revizor școlar Georgescu și d-l Institutator Popescu.

Fiind târziu, Păr. Protoereu, renunță a mai ține conferința anunțată și încheie seria cu-vântărilor recapitulând cele vorbite. Între cu-vântările rostite cercul a cântat frumoase bucăți muzicale.

Ședința se termină la orele 6 seara într-o foarte frumoasă atmosferă religioasă. Cu acest

prilegiu s'au împărțit credincioșilor isvorani 100 numere din „Curentul ortodoxiei“, 60 broșuri moralizatoare din partea Proistosiei, 50 din partea Sf. Patriarhiei și 100 din partea parohiei.

Deși, cercul a fost a doua zi după hram, când isvoranii au fost cu toții la biserică, deși erau ocupați cu vizarea livretelor și mai aveau alte obligațiuni impuse de autoritățile lor civile superioare, totuși au venit la biserică în număr foarte mare.

Ședința cercului pastoral „Valea Teleajenului“ în com. Isvoare a fost bine reușită.

CRONICA INTERNA

Solemnitatea dela seminarul „Nifon“

Vineri, 21 Noemvrie 1930, s'a sărbătorit la seminarul „Nifon“ din Capitală aniversarea a 58 de ani dela înființarea acestei instituții teologice.

De dimineață, s'a oficiat o slujbă religioasă, apoi, a fost o serbare, cu un program ales, la care corul mixt al seminarului a cântat sub conducerea părintelui profesor Ștefan Vlădescu, imnul seminarului și alte coruri.

D. prof. I. Popescu-Pasărea a dirijat câteva din bucățile d-sale.

Părintele Ioan N. Ionescu, directorul seminarului, a arătat însemnătatea sărbătorii, subliniind, viața atât de bogată în fapte mari a mitropolitului „Nifon“. A vorbit apoi despre însemnătatea credinței și a arătat lipsa de grijă pe care Statul o dovedește din ce în ce mai mult pentru biserică. A îndemnat pe tinerii seminariști să se pregătească temeinic pentru viața lor de apostolat.

Părintele diacon Grigorie Popescu, profesor de istorie la această școală a ținut o conferință în care a descris viața mitropolitului Nifon, ca șef al bisericii, ca om politic și ca donator al marelui instituții de cultură teologică.

În urma acestei conferințe, în care conferențiarul a adus note istorice de însemnătate, d-nii efori ai Așezămintelor „Nifon“ au hotărât ca Păr. Diacon Grigore Popescu, să fie ridicat la rangul de profesor.

D-nii efori Al. Gogu și Lăzărescu au propus să-i fie tipărită conferința spre folosul seminarului.

Cuvântul I. P. S. Patriarh.

I. P. S. Patriarh Miron, care a asistat de dimineață la această solemnitate a spus: Niciodată mai mult, ca acum, faptele daniilor mitropolitului Nifon n'au ieșit mai la iveală, ca în vremea noastră de materialism și de uitare a sufletului. Mitropolitul Nifon a trecut prin tot felul de frământări sufletești. Sufletul lui era cutremurat de îngrijorare când vedea că biserica e lăsată în părăsire și când, mai cu seamă, a trecut prin svârcolirile secularizării.

Tot astfel de zile trăim și noi, cu diferența că, cărmuitorii țării sunt sil.ți să strângă sacul ajutorării, bisericii, nu din rea voință ci din cauza vremurilor grele prin care trecem. Așa se face, că bisericii i se dă acum cu 180.000.000 mai puțin ca în trecut. Această situație grea va dura încă multă vreme. De aceea trebuie să desprindem din viața donatorului Nifon, ceea ce ne spune spiritul lui: „Faceți ca și mine și viitorul va fi frumos!“ Toți erarhii noștri, dela vlădică până la umilul preot din cătunul înfundat în cine știe ce văi din munți, să urmeze pilda mitropolitului Nifon.

Zilele grele sunt — cum spune sf. Evanghelie — și vor veni și mai grele după noi. De aceea preoții să fie buni apostoli și să nu uite biserica, mama noastră care ne-a legănat neamul. În această nădejde, că, toți erarhii și preoții noștri se vor gândi să pună ceva deoparte din averea lor și pentru biserică, pe care statele moderne vor să o se-

pare, vă binecuvintez pe elevi și profesori, ca să fiți buni urmași ai mitropolitului Nifon.

MASA

A fost apoi o masă la care au fost invitați pâr. P. Partenie, directorul seminarului Central, P. C. Gr. Cristescu, Arh. Scriban profesori universitari, dr. Felea, diac. Marius Constantinescu, secretarul facultății de teologie Lungu, și pâr. Gibescu, P. C. Eug. Bărbulescu, Comana, Al. Constantinescu, diac. Gr. Popescu, Șt. Vlădescu, Paraschivescu, P. P. C. C. C. Năescu și G. Iltescu, spiritualii seminărului d-nii Șonțu, S. Saru, Ciupagea, Dianu, Stoenescu, Petrescu, Mihăilescu, Greceanu, D. Ionescu. P. Lăzărescu, I. Popescu-Pasere Barbier d-rand Mărgescu, Gheorghiu, I. Boteni, Fr. Chiriatic, Hernea, secretarul seminarului „Nifon“ ș. a.

Acti au toasiat: d-nii efori Em. Lăzărescu, Al. Gogu, părintele prof. Gr. Cristescu, Arh. Scriban, N. Popian și I. Popescu-Pasere. A răspuns I. P. S. Patriarh.

„UNIVERSUL“

Comitetul școlar al Gimnaziului de băieți „P. Șpan“

Din Baia de Arieș, jud. Turda, a trimis I. P. S. Patriarh adresa No. 158/930—31, pe care o publicăm în cele ce urmează:

*Inalt Prea Sfințite,
Părinte Patriarh!*

Comitetul gimnaziului nostru de băieți „P. Șpan“ din Baia de Arieș, Țara Moților, în lupta sa vajnică de apărare a instituției de cultură, zămislită de Nemuritorul Mitropolit Andrei Șaguna, s'a gândit și la Inaltul Părinte sufletesc al Țării, care este în persoana Inalt Prea Sfinției Voastre, Patriarhul României. Delegațiunea compusă din d-nii dr. Lazăr Chirilă și Gh. V. Alexandrescu directorul școlii noastre, ne-a făcut cuvenitul raport despre înalta audiență ce i-s'a acordat cu nefermărită dragoste, în 23 August, 1930, chiar în istorica comună Dragoslavele din jud. Muscel, unde Inalt Prea Sf. Voastră V'ați retras pentru odihnă. Clipele neuitate și atmosfera familiară în care a fost primită delegațiunea noastră, în mijlocul unei îngri-

jorări a noastre, au fost un îndemn neprihănit pentru apărarea gimnaziului nostru.

Comitetul școlar în conformitate cu hotărârea sa din 17 Octombrie, 1930, precum și întreg poporul credincios din Valea Arieșului, Vă aduce prin subsemnatul președinte, pioasele sale mulțumiri, rămânând pururea recunoscător Inaltului sprijin moral al I. P. S. Voastre, acordat la ridicarea hotărârei de desființare, ce a urmat numai mulțumită intervențiunei I. P. S. Voastre la d. N. Costăchescu. Ministrul Instrucțiunii publice.

Gimnaziul are 77 elevi înscriși pe trei clase, deși pe urma revenirii târzii (abia la 17 Septembrie, a. c. ne-a venit ordinul de menținere) părinții și poporul își pierduseră toată nădejdea pentru salvarea lui.

În semn de recunoștință, Comitetul școlar va iniția crearea unui fond al copiilor săraci „Moți“, care să poarte numele I. P. S. Voastre din care să se ajute elevii meritoși dela școala noastră cu cărți, rechizite și îmbrăcăminte

Președinte VASILE GEORGESCU

Secretar, D. ALEXANDRESCU

Făpta bună își are și ea imitatorii ei.

În cele ce urmează publicăm o scrisoare către I. P. S. Patriarh a C. Preot Mincu Popescu, paroh al bisericii din Târgu-Ferbinți, jud. Vlașca, prin care își arată creștineasca și pilduitoarea hotărâre de a veni, cu ceea ce Dumnezeu i-a dat, în ajutorul a trei instituțiuni culturale. 1) Universitatea Regele Ferdinand din Cluj, 2) Biserica și 3) Școala primară din satul pe care-l păstorește de 53 ani, Târgu-Ferbinți din jud. Ilfov.

Se desprinde din aceasta un ecou al daniei de 100.000 lei făcută Universității din Cluj, de I. P. S. Patriarh, pe care părintele Mincu Popescu îl exprimă în cuvinte atât de frumoase și simple: „Văzând frumosul gest al Stăpânului meu“...

Iată scrisoarea Părintelui Mincu:

Inalt Prea Sfințite Stăpâne,

„Din cetirea Revistei „Apostolul“ de la 1 Noembrie a. c., am rămas adânc impresionat în sufletul meu de cele ce s'a petrecut la serbarea frumosului Altar de știință în zilele de 20 și 21 Octombrie expirat la Cluj, unde tineret de ambele sexe își luminează mințile și își pregătesc sufletele pentru lupta de toate zilele în vălmășagul lumii pământ-

tene și pentru valurile spumoase ale vieții aceștia cu care orice om trebuie să se lupte zi și noapte.

„Smerenia mea ca un atom neînsemnat în viața pământească și în sfera socială din care fac parte.

„Văzând frumosul gest al Stăpânului meu, care pe lângă alți demnitari ați pus o piatră de temelie prin darul ce ați binevoit a face cu suma de 100.000 mii lei, cu frumosul scop de a se promova studiile de istorie ale bisericii noastre naționale ortodoxe.

„Și eu smeritul preot regățian, în dorul ce am pentru interesul și prosperitatea bisericii și credinței noastre ortodoxe strămoșești, la altarul căreia am slujit 53 ani, îndrăznesc să mă apropiu și viu și eu cu o picătură de apă să o arunc în oceanul altor binefaceri dacă mi se îngăduie să ofer suma de 15.000 lei (cinci spre zece mii) Universității Clujene cari cu smeritul meu nume să se alăture la suma oferită de Înaltul meu Stăpân, Patriarhul Miron Cristea, adică să beneficieze numai de usufructul ofrandei mele Universitatea din Cluj, în scopuri științifice Istoriei și credinței noastre ortodoxe, creindu-se un fond inalienabil, iar de altă parte, ca un mijloc de colaborare cu frații noștri de pând eri horopsiți“.

Cucernicia Sa, Părintele Mincu Popescu a mai donat suma de 15.000 lei bisericii parohiale din Târgu-Fierbinți, căreia i-a slujit ca preot timp de 53 ani, iar suma de 15.000 lei a donat-o școlii primare Regele Ferdinand I din aceiași parohie.

În vâltoare atâtor tendințe contradictorii și inspirate din motive cu totul personale și egoiste, manifestarea Părintelui Mincu Popescu e îmbucurătoare și constituie o dovadă ineluctabilă despre rezervele morale curate ale bisericii și neamului.

Deschiderea cursurilor Academiei de muzică religioasă.

Luni, 17 Noembrie, a avut loc deschiderea Cursurilor Academiei de Muzică religioasă din Capitală. Anul acesta este al treilea când această instituție, întemeiată de către I. P. Sf. Patriarh, funcționează în mod regulat, pregătind interpreți pricepuți și înțelegători ai cântării religioase în general și ai muzicii bisericești românești în special.

Înaltul întemeietor a arătat o deosebită sollicitudine acestei Școale. Înțelegându-i mai bine ca oricine rostul important în dezvoltarea Bisericii noastre, I. P. Sf. Patriarh a căutat să asigure Academiei de muzică religioasă o situațiune durabilă și demnă. Și în acest scop, a făcut să fie votată legea din Iunie, 1930, prin care Academia de Muzică Religioasă este recunoscută de Stat ca atare, aprobându-se trecerea în Bugetul general al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor a cheltuielilor de întreținere și catedrele acestei instituțiuni de viitor.

Deschiderea cursurilor, anului acestuia, s'a făcut în noul local al Academiei, situat pe Bul. Maria, lângă biserica Sf. Nicolae-Vlădica de față fiind: I. P. Sf. Patriarh, P. Sf. Vicar Tit Târgovișteanu, care este și profesor de liturgică și imnologie al Academiei P. C. Pr. Eugen Bărbulescu Consilier Referent al Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor, D-nii Profesori: C. Brăiloiu, rector, I. Chirescu, G. Folescu. Gh. Cucu, și elevii Academiei.

La ora 10 dimineata, P. Cuv. Arhimandrit Filaret Jocu, Marele Ecclesiarh al Sf. Catedrale, ajutat de doi părinți diaconi, a oficiat slujba Sfințirii Apei celei Mici, pentru curățirea și binecuvântarea noului local al Academiei și a celor ce vor intra întrânsul, profesori și elevi. Răspunsurile slujbei le-a dat corul elevilor Academiei.

Îndată după slujbă, P. Sf. Vicar Tit Târgovișteanu a luat cuvântul, arătând „nevoia de a îndruma muzica religioasă românească spre orizonturile senine“ și curate pe care le reclamă trecutul strălucit și bogat al Bisericii Ortodoxe, „Această muzică tradițională a fost invadată în ultimul timp de elemente moderniste“, streine de caracterul ei oriental, complectat cu specificul românesc de inspirație și interpretare.

„Deaceea ea trebuie purificată și readusă în stare de a exprima, nu numai un sentiment estetic, ci mai ales de a îmbogăți și și intensifica sentimentul religios. Acesta e scopul Academiei. Avem profesori buni, teoreticieni și executanți și sperăm ca, prin sârguința lor și a elevilor noii Școale, să reînălțăm muzica religioasă și biserica națională la un loc de cinste în lume“. P. Sf. Tit a terminat cu urări de viață lungă și fericită arhipăstorie pentru I. P. Sf. Patriarh.

La aceste cuvinte, a răspuns I. P. Sf. Patriarh astfel:

Este îndeobște cunoscut că Biserica răsăriteană are cel mai frumos ritual. Istoria ne spune că Rușii, când s'au creștinat, au trimis delegați în toate părțile lumii pentru a observa care este cel mai impresionant și mai frumos cult ca să-l adopte Biserica lor. Și au trimis și la „Hagia Sophia“ din constantinopol, de unde delegații au venit cu adevărat fermecați de ceea ce văzuseră, lucru ce a determinat pe Ruși să adopte creștinismul sub forma ortodoxă răsăriteană ca și noi Românii.

Toate celelalte biserici creștine, chiar și cea catolică, recunosc sublimitatea și puterea de impresionare a ritualului ortodox.

Un rol important în ritualul ortodox îl ocupă cântările. Intre cele 7 laude ale Psaltistului, cântarea este în primul loc „În vremea din urmă, însă, altarele și stranele bisericilor noastre erau văduvite de elemente cu simț și cunoștințe muzicale“. Ritualul ortodox cere oarecare fast și în bisericile dela sate, din lipsa de mijloace, nu s'a putut avea totdeauna elemente corespunzătoare. Și atunci, dela sublim până la ridicol nu e decât un singur pas. Muzica religioasă dacă nu e studiată și executată cu simț estetic și cu suficiente cunoștințe tehnice, impresionează urât. Deaci nevoia de a ajunge la o valorificare științifică, în ceea ce privește muzica religioasă. Tradiția a păstrat pretutindeni grupuri puternice de cântăreți bisericcești care ne arată frumusețea și podoaba neîntrecută a cântărilor rituale și a psaltichiei.

În provinciile alipite, această tradiție s'a pierdut. În Ardeal s'a păstrat firul roșu al muzicii vechi, dar s'au pierdut nuanțările. În Basarabia s'a dezvoltat muzica recitativă după modelul cântărilor rusești. Grație compozitorilor de talent din acele părți, s'a dezvoltat o muzică frumoasă, dar care n'are nicio legătură cu tradiția muzicii răsăritene. În Bucovina s'a petrecut cam același lucru. „De aci nevoia de a face o unificare, o uniformizare a cântărilor religioase românești. Pedeață parte, trebuie studiate izvoarele de inspirație ale melodiei naționale. Elevii acestei Academii sunt datori să învețe a face acest frumos lucru, pe baza unui studiu științific al tuturor gamelor și al fondului muzical tradițional.

Greutățile sunt mari, desigur. Localul în

care se află acum Academia este insuficient. Dar Dumnezeu va ajuta să-l vedem devenind mare și încăpător. Țiu să scot la iveală faptul îmbucurător că această școală s'a înființat *din nimic*. Fără bani, ci numai cu sprijinul desinteresat al compozitorilor și măștrilor distinși, cari în mod gratuit au primit să vină aici spre a pune bazele noii instituțiuni.

Le mulțumesc tuturor și am nădejdea că unde sunt astfel de suflete desinteresate totul va progresa.

Dealt-el, acum când cu sprijinul înaltului guvern, care, în munificența sa a binevoit a recunoaște prin Lege specială existența acestei școale, totul va putea merge mult mai bine.

Aici se vor forma profesori de muzică religioasă pentru Școalele teologice, Școalele Normale, protopsalți pentru catedrele și bisericile din țară, etc.

Traitul la va fi ușurat la toți. Corpul profesoral va putea fi remunerat, deși nu cum ar trebui.

Sunt convins că Profesorii își vor da stința ca numărul elevilor acestei școale să se înmulțească tot mai mult, iar elementele ce vor ieși de aici să atragă atențiunea tuturor prin pregătirea lor deosebită. Am nădejdea că Biserica Ortodoxă Română își va revărsa lumina sa asupra tuturor bisericilor surorilor, până în Extremul orient.

Cu aceste nădejdi, binecuvintez începutul celui de-al III-lea an al Academiei de înalte studii muzicale religioase.

După acestea, I. P. Sf. Patriarh s'a întreținut câteva momente cu Dl Rector și ceilalți D-ni Profesori, vizitând sălile de curs și punând câteva întrebări studenților nou-veniți. Printre studenți, este și un călugăr benedictin belgian, care fiind trimis să studieze muzica religioasă în Orlent, n'a găsit decât în țara noastră o școală unde să se predea această muzică în mod științific.

Aflând de acest lucru, am înțeles și mai bine cuvintele profetice ale I. P. Sf. Patriarh, când a exprimat nădejdea că Biserica Română va ajunge să reînvieze trecutul plin de slavă al Bisericii Ortodoxe de Răsărit.

I. P. Sf. Patriarh a părăsit, însfârșit, localul Academiei, în timp ce elevii cântau cu căldură „Pre Stăpânul nostru Patriarhul Miron“.

CRONICA EXTERNA

Fântâna Samarinencii va fi vândută.

În Ierusalim, circulă de câțva timp știrea că Grecii vor vinde fântâna făcută de Iacob, în câmpia Sichem, la intrarea în frumoasa vale care desparte muntele Garizim de Hebal.

Această fântână care se numește a „Samarinencii“, în amintirea discuțiunii ce a avut loc acolo, între Mântuitorul Iisus Christos și femeia samarineancă, a fost totdeauna un obiect de cinste din partea creștinilor, ebreilor și mahomedanilor.

După mărturiile lui Ieronim, la începutul v. V, acolo era o biserică. A fost cruțată de Perși, căci n'a fost în calea expediției lor. Probabil ca a distrus-o Zachem, pe la anul 1910. În locul ei, cruciații au zidit o altă biserică frumoasă, cu trei nave, pe care au început s'o restaureze Grecii de câțiva ani. Din lipsă de fonduri, însă, ei n'au putut să-și termine lucrarea.

Fântâna Samarinencii se află într'o criptă. În prezent ea are o adâncime de 32 m.

Dictatura și masoneria în Spania.

Ziarul spaniol catolic „El Debate“ se ocupă de câțva timp cu chestiunea dezvoltării masoneriei spaniole din anul 1922 încoace și de rolul pe care ea-l joacă în luptele politice, cari azi îngrozesc Spania.

În anul 1923, existau 43 de loji masonice, iar în 1927, numărul lor s'au ridicat la 127. Ziarul mai sus citat, explică dezvoltarea așa de repede a acestor loji, prin indiferența lui Primo de Rivera față de masonerie, care profitând de faptul că nu este considerată ca periculoasă (?) și-a exercitat influența sa puternică asupra multor personalități politice din Spania, mai cu seamă printre profesorii universitari și conducătorii mișcărilor. „Din masonerie, spunea Euriqul Barea, la o conferință din Sevilla, nu reese nici un scop sau vreo tendință politică“.

Acest domn este membrul celui mai înalt consiliu mason spaniol și cavaler de gradul 33. În Spania masoneria, prin tendințele sale are un caracter antimonarhic și antireligios, ca pretutindeni. Ea sprijină mișcările revoluționare. „Într'un raport din 24 Februarie 1911, semnat Paul Szende, Marele Maestru al Lojei Martinovici, se găsesc pasagi ca acestea: Noi recunoaștem că charitatea cum o exersăm noi

actualmente, nu corespunde deloc ideilor noastre. Trebuie concentrată toată atențiunea noastră asupra necesității de a ajunge la schimbări radicale care să răstoarne societatea actuală“ și mai departe: „În 1916, Carol Szaly, Marele Maestru al Lojei Comenius, recunosc într'un discurs într'o ședință plenară, că: spiritul care asumă pe adevărații francmasoni a fost totdeauna revoluționar și distrugător“¹⁾. Iată mărturii cari îndreptătesc credințele ziarului „Et Debate“ în privința caracterului antimonarhic și antireligios al tendințelor francmasonice.

Factorii radicalo-revoluționari, lucrează mai ales în Catalonia, unde se grupează în jurul cercului „Sindicato-Unico“.

El cuprinde organizația lucrătorilor, cedează influențelor anarhiste, iar în ultimul timp a făcut o strânsă legătură cu Moscova.

În turburările pe cari le provoacă, un rol important îl are vestitul profesor și scriitor Unamuno. Actualul guvern al lui Berenguer, descoperind de curând noi pregătiri pentru atentate, ordonă într'o noapte arestarea tuturor conducătorilor mișcării revoluționare.

Desigur că astfel de ordine de siguranță, pot fi luate, adăogă ziarul, împotriva celor cari provoacă, adică împotriva lojilor masonice, care constitue centrul acestor provocări.

Misionarismul polonez.

Polonia are 69 de preoți misionari. Dintre aceștia, 49 aparținând diferitelor congregațiuni religioase, se află în 21 de vicariate apostolice. Ei lucrează în două teritorii misionare: Vicariatul apostolic din Brokenhill în Africa de Sud, unde lucrează preoți jezuiți poloni în număr de 15 și în ținutul Shuntek fu, în vicariatul apostolic Henting-fu, în China. În acest din urmă district lucrează 4 preoți misionari polonezi, cărora li s'au mai adăogat 2 plecați de curând: Dr. Szunkiewicz, doctor, și Preotul Cembrowski, dentist.

Presa catolică consideră vizita d-lui Ministru Titulescu la Vatican, de bun augur, adăogând că chestiunea concordatului intră pe o cale normală.

1. Buletinul Anti-Iudeo-Masonic. No. 9, București 1930. an. I, citat din „Le péril judeo-matonnique, t. III, pag 120 de Mgr. Dr. E. Jouin după Dr. Jules-Geszsetsei.

Giornale d'Italia vorbește de relațiunile dintre Lituania și Vatican, cari probabil că vor fi rupte.

Biserica nu vrea să moară.

Organul bolșevic ateist „ateul“ sub titlul de mai sus, printre altele mai adaogă: „Lenin a zis că, „Cel care are tineret, are viitor (fiind vorba de stat desigur). Și ce va fi cu tineretul nostru? In ținutul, din provincia Riazanska, s'a format pentru tineretul sătesc, la care s'a atașat și cel dela orașe, o organizație contrară celei a tineretului ateu comunist „Komsomole“.

Mulți dintre membrii organizației „Komsomole“ sau înscris în cea fondată de curând, numită „Christomol“ (tineretul creștin).

Organul ateist, subliniază lupta pe care trebuie s'o ducă împotriva acestei noi grupări, sfârșind. „Dacă lucrurile merg tot așa, în scurt timp, în provincia Riazanska, nu vom avea adepți nu numai dintre cei noi, streini, dar nu-i vom mai avea nici pe „Komsomoli“.

Presa catolică se ocupă cu mult interes de articolul d-lui Lascarov-Moldovan, din Fântâna Darurilor“, care a făcut o impresie așa de mare în România, și 'n care se descrie starea morală atât a ortodocșilor cât și a Bisericii Române.

Nu vom mai relata faptul din nou, însă bucuria catolicilor este cu atât mai mare cu cât mărturisirea este a unui „pravoslavnic român“ care admiră Biserica romano-catolică cu mijloacele sale de luptă și cu tendințele ei religioase morale (vezi Doamne, Biserica noastră ortodoxă-română este lipsită de astfel de attribute), cari pot să dea lumii ceceace caută cu sete.....

Desigur că răul, dacă există, o problemă, trebuie să-l distrugem din rădăcină, cu fieru roșu arzându-l, fierul înțelepciunii și al bunei intențiuni și nu din porniri rele și foarte circumspecți, pentru ca să nu facem posibilă dușmanilor intrarea în arena de luptă, cari ne vor săgeta cu propriile noastre săgeți, văzându-ne că le oferim.... Și vor fi cu atât mai grozave aceste lovituri!!!

Raționalizarea operelor poetice în Rusia Sovietică. — Bolșevismul, neținând seama de cerințele spirituale ale omului, lucru dealtfel dovedit de ei de atâtea ori până 'n prezent,

de când regimul roșu terorist s'a întronat, caută acum să raționalizeze și operele poetice.

In acest scop, pentru că preoții să poată descri mai bine viața militară de cazarmă, descrieri cari vor constitui materialul viitor de propagandă, îi trimit prin cazărmi. Ei sunt constituiți în așa zise „brigade“.

In cazărmi trăesc viața militară cu mișkeriile ei. Astfel ziarele rusești le numesc și „brigăzi de literați“. „Fiecare brigadă“ este compusă din 15 persoane din cari fac parte aproape toți scriitorii bolșevici cunoscuți din țară sau din străinătate.

Ziarele din Leningrad și Moscova scriu: „Brigada 8-a literară din Leningrad a fost trimisă la lucru, în Kaucazul de Nord, pentru ca să studieze viața armatei noastre; poeții Lavrov și Cerniavski, au fost trimși în Riazma, pentru ca să participe la colectivizarea animalelor Lidia Seifulma și Olga Forsch, lucrează de mult timp într'o fabrică de textile etc. etc.

Sovietele contează pe folosul ce-l vor avea din această propagandă literară, într'un viitor războiu. Pentru aceasta scriitorii, în afară de faptul că trebuie să facă cunoștință de aproape cu viața militară, trebuie să cunoască și strategia, tactica etc. pentru ca să poată descri mai viu în publicațiunile Sovietice, viața și greutățile armatei pe front.

Aceste instrucții militare, odată terminate, scriitorii sunt trecute în „armata literară de rezervă. Astfel se pregătesc Sovietele pentru războiu, înarmând totdeauna întreaga populație de sus până jos.

Student V. DUDU

CĂRȚI NOUI

Anul acesta, P. Sf. Episcop al Ardealului, Dr. **Grigorie Gh. Comșa** a dat la iveală o nouă lucrare — „pe lângă cele peste 20 scrise“ în acelaș scop — pentru a denunța pericolul sectelor religioase din țara noastră.

Lucrarea este intitulată „**Cheia Sectelor Religioase din România**“, conține 198 pagini, format mic, de buzunar și costă 25 lei. Face parte din colecția de publicațiuni „Biblioteca Creștinului Ortodox“ cuprinzând No. 72—78, și este tipărită în tipografia Diecezană din Arad.

Este îndeobște cunoscută activitatea neobosită a P. Sf. Episcop al Aradului pentru a curăți eparhia dela hotarul de Apus al Țării de molima sec-

tară ce bântue, sub diferite forme, în acele părți. P. Sf. Grigorie Coșma, este cercetătorul cel mai bine informat asupra tuturor sectelor care s'au sălășluit pe pământul primitoareii noastre patrii și cel mai bun cunoscător al doctrinei fiecărei secte în parte. Nimic nu i-a scăpat necercetat asupra propagandei pe care aceste secte o întreprind și asupra mijloacelor materiale de care dispun pentru a atrage la ele pe credincioși.

Timp de zece ani de zile, „cu scrisul și cu graiul“, P. Sf. Sa a arătat opiniei publice românești cum acești sectanți, oricare ar fi ei, fac cauză comună cu dușmanii unității noastre naționale, căutând să sdruncine credința strămoșească din sufletele fiilor acestui neam, și semănând vrajba și neîncrederea între frați.

Cu date bogate, distinsul autor dovedește acțiunea nefastă a sectanților, demascându-i în intențiunile lor dușmănoase față de dinastia română și față de instituțiunile neamului. Arată cum sfidează legile țării și se dedau la un prozelitism înverșunat și lipsit de orice scrupule, batjocorind obiceiurile și slujbele noastre religioase etc.

Dar nu vom încerca aici să arătăm cuprinsul acestei prețioase broșuri. Vom căuta totuș să indicăm capitolele pe care lucrarea P. Sf. Grigorie Comșa le cuprinde, spre a se vedea ce bogat material ni se pune înainte, pentru cunoașterea numeroaselor secte religioase din România.

Cap. I. Cuprinde o introducere de 10 pagini, în care P. Sf. Grigorie, amintind cuvintele Feric. Augustin: „Moarte tuturor rățăcirilor, iubire către oameni“, arată că acum este timpul să zicem cu toții: „Moarte tuturor rățăcirilor sectare!“ Sectarii sunt de multe feluri și creștinii nu-i pot deosebi și cunoaște. Nici chiar autoritățile administrative și polițienești și nici cele militare nu-i cunosc îndeustător. P. Sf. Sa a publicat în 1927: *Noua călăuză pentru cunoașterea și combaterea sectelor*, la îndemâna mai ales a preoților și a altor cunoscători ai problemei religioase.

Studiul de față va putea fi folosit de tot publicul românesc. Arată apoi cât de mare e nevoia ca toți să se angajeze la munca de a demasca sectele și a le împedica să câștige teren în țara noastră, pe care aceste secte caută s'o slăbească și s'o discrediteze prin toate mijloacele.

Cap. II. Se ocupă cu cauzele lătirii sectelor. Nu mai este timpul de a se invoca ieftina acuzație că preoții sunt cauza răspândirii sectelor. Aceste cauze sunt de altă natură. Și P. Sf. Grigorie enumără 13 cu toate foarte interesante.

Cap. III. Cu acest capitol începe prezentarea pro-driu zisă a sectelor, cu istoricul nașterii și des-

voltării fiecăreia, lucru de neînchipuit folos pentru orice creștin. Aici este expusă secta baptiștilor, care s'a înființat în Anglia ca prima comunitate, în anul 1640. P. Sf. Grigorie Comșa, care are de-aface în mod foarte serios cu această sectă, în eparhia P. Sf. Sale spune: „Abia de 290 ani există deci acel baptism, care în veacul al XIX-lea s'a ivit și între Români ca cel mai mare vrăjmaș al Bisericii ortodoxe române, de când există ea“. Arată aci „Prin ce se deosebesc baptiști de ortodoxi“, făcând o expunere clară și esențială pe bază de citate din Sf. Scriptură, a doctrinei rătăcite și primejdioase a acestei secte. Trece mai departe la „Organizarea și spiritul de propagandă a baptiștilor“, unde se poate aprecia munca îndelungată și zi de zi a zelosului autor de a se informa precis asupra acțiunilor acestei secte, punându-le în legătură cu Legea Cultelor. Mai departe se arată: „Legăturile baptiștilor cu străinătatea“; „Banca agricolă baptistă“; „Primejdii baptiste“: „baptiști anti-dinastici și cu două fețe“; „Încă un semn baptist“; „Baptiștii desbinători“; „Câte feluri de baptiști există?“; în care se văd lucruri cu adevărat senzaționale.

Cap. IV. Este consacrat *Sectei Penticostaliștilor sau a tremurătorilor, numită și Biserica lui Dumnezeu apostolică*. Aflăm din această prețioasă broșură că această sectă numără azi la noi 3000 aderenți, recrutați mai ales dintre baptiști. Ni se arată și aici: „Origina Sectei“; „Deosebirea dintre Penticostaliști și Ortodoxi“, unde se enumără 10 puncte deosebitoare; „Penticostaliștii desbinați“, în care paragrafe se poate urmări foarte ușor toată iconomia acestei secte bizare.

Cap. V. Se ocupă cu *Darbiștii sau Adunările Creștinilor după Evangheliile*. În subtitlu distinsul autor ne atrage atențiunea că această sectă a fost oprită de către Ministerul Cultelor cu ordinul No. 28.228 din 1928.

Cap. VI. Tratează despre „*Nazarenii sau Po-căiți*“, cărora li se dă acest nume pentru pretențiunea lor de a învăța și a face ca și Iisus din Nazaret. Intemeietorul acestei secte este *Iacob Wirz* un țesător din Elveția.

Cap. VII. Ne arată pe *Advențiștii Vechi sau rescunoscuți, numiți Advențiștii de ziua a șaptea*.

Secta există din Anul 1831, a fost introdusă în România prin Polonezul Mihael Czechowchy, la anul 1870. iar azi sunt în țara noastră circa 7700 advențiști, cu 290 case de rugăciune și 65 predicatori. De notat că în această sectă sunt două ramuri, dintre care ramura, așa numită a celor vechi, a reușit să obțină libertatea întrunirilor,

asigurată mai în urmă prin decizia Ministerului de Culte cu No. 24.536 din 29 Mai, 1928.

Cap. VIII. Ne înfățișază pe *Advențiști Reformiști (noui), sau redeșteptați, sau nerecunoscuți.*

Cap. IX. Se ocupă cu *Studentii Bibliei, numiți și Mileniști sau Russellși*, secta cea mai apropiată de secta adventiștilor, și care s'a întemeiat în anul 1872.

Cap. X. *Secta Mântuitorilor sau a Teodoriștilor*, care datează din 1919, odată cu predica fostului preot Teodor Popescu.

Cap. XI. *Secta Secerătorilor.*

Cap. XII. *Secta Rascolnicilor*, care cuprinde pe *Rascolnicii popovți și rascolnicii bespovți.*

Cap. XIII. *Lipovenii.*

Cap. XIV. *Lipovenii ortodoxi sau mai bine zis ornodocși sau omopiști.*

Cap. XV. *Hlăștiți sau Hriștiți.*

Cap. XVI. *Scapeții sau Selivanoviștiți*

Cap. XVII. *Inchentismul.*

Cap. XVIII. *Ștundo-Babtismul.*

Cap. XIX. *Duhoborții.*

Cap. XX. *Secta molocanilor.*

Cap. XXI. Teosofia, o sectă care își recrutează aderența în clasa cultă.

Cap. XXII. *Secta Științei Creștine — Cristian Science.*

Cap. XXIII *Rătăcirea lui Gheorghe Fotescu.*

Cap. XXIV. *Spiritismul.*

Cap. XXV În acest capitol, ni se dă o copie după *Deciziunea Ministerială No. 24-536 din 29 Mai, 1928*; cu privire la Sectele oprite și trecerile religioase.

Chiar numai din această simplă enumerare a capitolelor acestei broșuri, se poate vedea importanța și utilitatea lucrării P. Sf. Grigorie Comșa al Aradului. Scrisă de un Vlădică plin de zel misionar și plin de grijă „pentru turma peste care Duhul Sfânt l-a pus păstor”, ieșită dintr'o experiență proprie a atacurilor sectanților și a mijloacelor de propagandă, această broșură este nespus de prețioasă pentru toți creștinii ortodoxi români. P. Sf. Episcop spune în introducerea sa că întotdeauna când a fost chestiunea să se combată sectele i s'au servit vorbe goale. Poate că s'ar putea găsi o scuză în acea ușurință cu care autoritățile priveau lucrurile: lipsa lor de informațiune asupra diferitelor secte și asupra primejdiei ce reprezintă. Ei bine, acum oricine se poate edifica în mod complet asupra acestora, grație broșurii apărute. Ea nu trebuie să lipsească din mâna nimănui. Și nu credem că e inoportun deloc dacă o recomandăm tuturor autorităților și administrative și polițienești și chiar militare. În orice caz, Cucernicii Preoți îi vor simți în mod inevitabil lipsa. Cucernicilor lor, ca și tuturor creștinilor drept-măritori ne îngăduim s'o recomandăm cu căldură, dacă mai este nevoie, după ce am citat numele distinsului autor și Vlădică.

M. CAZACU

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoeria I Câmpulung-Muscel. — În parohia Leraști, înființându-se un post de preot ajutor pe lângă biserica cea nouă, se publică concurs pentru ocuparea lui, *cu termen scurt.*

Doritorii, vor trimite actele Sf. Arhiepiscopii în termen de 15 zile.

Protopop Pr. N. PROCA

*

Protopopia Circ. I Teleorman, T.-Măgurele. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Dracea, în termen de 30 zile, cu începere dela 15 Noembrie 1930.

Parohia are 550 de familii.

Biserica este de zid în stare bună.

Nu are casă parohială. Posedă 8 jum. ha. teren arabil. Sesie parohială pentru personal.

Veniturile epitrahilului se cifrează la 5000 lei anual.

Cererile însoțite de actele cerute de regulament, se vor înainta în termenul arătat Sf. Mitropolii.

Protopop Icon. IOAN N. POPESCU

*

Protopopia Jud. Teleorman. Circ. III. Alexandria. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului de preot-ajutor la biserica Sf. Împărați din Alexandria, jud. Teleorman, post nou înființat de Consiliul eparhial în ședința din 19 Noembrie c.

Postul este plătit până la trecerea sa în bugetul statului de Primăria Alexandria prin buget.

Parohia Sf. Împărați are 570 familii cu 2500 suflete.

Are și casă parohială. Venitul epitrahilului este de circa 2000 lei lunar pentru ambii preoți.

Protopop Econ. ȘTEFAN POPESCU

CÂNTĂREȚI

Protoeria Circ. III din Capitală publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț II, la parohia Mănăstirei Cotroceni, devenit vacant pe ziua de 1 Noembrie a. c., prin încetarea din viață a titularului N. Georgescu.

Cererile se vor înainta Protoieriei în termen de 15 zile.

Ziua concursului se va fixa ulterior.

Protopop, Econ. TR. VINTILESCU

Parohia Sf. Nicolae-Popa Savu, Câmpulung, Mușcel. — Urmând să pictăm, în primăvară, biserica parohială Sf. Nicolae-Popa Savu în întregime, se publică concurs pentru pictarea ei.

Domnii pictori amatori vor depune la cancelaria parohiei, un deviz și un memoriu amănunțit, de felul cum înțeleg să execute lucrarea, însoțite de oferte timbrate.

Protopop, Pr. NICOLAE PROCA

Protopopiatul circ. II Dâmbovița, Găești. — Postul de cântăreț dela parohia urbană Sf. Treime din Găești, devenind vacant, prin moartea titularului Ioan Mureșeanu, pe ziua de 15 Noembrie a. c. se publică concurs în termen de 15 zile.

Candidații, doritori de a ocupa acest post, vor înainta actele Protoieriei II Găești.

Nu se vor primi decât cererile diplomaților școalelor de cântăreți.

Protoieru, Pr. Ec. LAZAR GEORGESCU

Se publică vacanța postului I de cântăreț bisericesc dela parohia Colibași Muscel cu termen de 15 zile dela data prezentei.

Concurenții vor înainta actele necesarii, în acest timp, protoieriei respective.

Protopop, Pr. ILIE CERCEL

Protoieria I Ploești. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Brazi, jud. Prahova, rămas vacant pe 1 Octombrie.

*

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț dela filiala Sft. Ilie din Ploești, rămas vacant pe 1 Noembrie crt.

Protopop, CONST. M. PETRE

Protopopia circ. I Teleorman. — Postul de cântăreț I dela parohia Segarcea din Vale, devenind vacant pe ziua de 1 Noembrie a. c., se publică concurs pentru ocuparea lui în termen de 15 zile.

Candidații vor adresa cererile însoțite de acte Protopopiei I T.-Măgurele.

Protopop. Ic. IOAN I. POPESCU

*

Protopopiatul II Teleorman. — Se aduce la cunoștință că pe ziua de 15 Octombrie a. c. a încetat din viață cântărețul D. M. Stănculescu dela parohia Drăcșani, postul rămânând vacant pe aceeași dată.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU

Protoieria Județului Vlașca. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț II, dela parohia Găujani, acest protopopiat rămas vacant cu începere dela 1 Noembrie c., în urma îndepărtării din serviciu a titularului de până aci, Anghel Paraschivescu.

Candidații vor înainta cererile cancelariei Protoieriei, în termen de 15 zile, dela data acestei publicații.

Protopop, Pr. ALEX. CONSTANTINESCU

Cucernicli Preoți și toți creștinii drept măritori din Eparhia Noastră sunt rugați să ia conștință că, în cursul lunii Decembrie, va apare Calendarul Anuar publicat de Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor, întocmit după datele oficiale ale Sf. Sinod și conținând o enumerare a tuturor instituțiilor bisericești cu personalul lor.

Este de datorie tuturor să nu-și procure alte feluri de calendare, ci să aștepte apariția Calendarului oficial.

Consiliul Eparhial

MULȚUMIRI

Parohia „Sf. Anton-Curtea Veche“. București. — Consiliu parohial al bisericii „Sf. Anton-Curtea Veche“ aduce mulțumiri publice, persoanelor mai jos notate, care pe lângă contribuțiunile benevole ce au fost publicate în „Apostolul“ No. 24 din 15 Decembrie 1929 și No. 5 din 1 Martie 1930, au donat și sumele de mai jos:

Maria și Gh. Călbureanu 100 lei; Ana Bărbulescu 300; Victoria Dr. Cialăc 100; Iordan Martin 100; Victoria și N. Grigorescu 550; Natalia Septville 100; Lazăr Vălmăreanu 100; Elena Oprescu 500; Margareta Popescu 100; Vasile Cioflec 100; Gh. Predeleanu 100; Traian Georgescu 100; Șt. Mihălcescu 100; Ana Rădulescu 100; Eliza I. Murea 200; Alexandrina Babeș 200; Preot N. T. Georgescu 250; Ion Șerbănescu 100; Eliza Petrescu 100; Ecat. Nicolau 100; Zamfira Moscu 2000; Maria Șomărescu 100;

Total	3.700
Suma din urmă	42.997

Total general	46 697
-------------------------	--------

*

Doamnei Sânzianu Dedu, pentru un epitaf; d-lui Petre Ionescu pentru un steag și doamnei Marcela Gheorghiu pentru un epitrahil, donațiuni făcute bisericii din proprie inițiativă.

Paroh, Preot T. GEORGESCU

*

Protoieria I Prahova. — Următoarele persoane au făcut donații bisericii sf. Nicolae din comuna Gorgota-Prahova și anume:

I. Domnul Apostol Dorojan din București str. Fundăiura Vaselor No. 16, 1) un potir de argint aurit, 2) un disc, 3) una copie, 4) una st. ulfă, toate de argint, 5) una cădelniță argintată, reparând și cazanul de botez. Toate în valoare de 9.000 Lei. S'au mai făcut donații și de locuitori Comunei.

II. D-l Marin Invalidul un evologhiu, 2) d-l Gh. D. Ioniță un aghiazmatar, 3) D-na Pr. A. Banu una panahidă și una foarfecă de botez, 4) D-l Tudor D. Ghiță un tipic Bisericesc și un liturgier de strănă, 5) d-l St. Lunteanu învățător, Rânduiala Proscomidiei, Rânduiala panaghei, slujba bis., slujba Invierei, Paraclisul și acatistul sf. Di-, mitrie, Legea organică a sf. Sinod, Mărturisirea ortodoxă. Asemenea s'au donat de locuitorii comunei și peste 13 preșuri noi, cari s'au așternut în sf. altar și biserică.

Totodată a fost rugat d-l Dr. Mihail C. Banu Locotenent, ca, în fiecare Joi a Săptămânei să dea consultațiuni medicale bolnavilor din parohie, cari consultațiuni s'au și dat începând de Joi 12 Septembrie a. c.

Se aduc mulțumiri d-lui Ioniță Moisescu din comuna Nedelec-Prahova, care a dăruit bisericii din acea comună: 2 sfeșnice mari de alamă, 2 sfeșnice mici împărătești de alamă, un rând de vestminte, un steag pictat pe pânză de in, o masă pentru coliverniță cu față de masă, o masă pentru

Domnul Hristos cu față de masă și donațiuni bănești în diferite rânduri, totul în valoare de lei 62.000.

Binecuvîntează Doamne pe cei ce iubesc po-doaba casei Tale.

*

Prea Cuviosul Arhimandrit Gherasim Agapie, spiritual la Seminarul Central din Brcurești a donat Seminarului Monahal din Cernica următoarele obiecte: 12 cuțite, 12 furculițe, 12 lingurițe, 8 linguri de alpacă, 12 șervete de masă, și 100 farfurii de porțelan, în valoare totală de circa 5500 lei.

Consiliul Eparhial al Arhiepiscopiei noastre îi aduce călduroase mulțumiri, iar I. P. S. Patriarh îi trimite, și de calea aceasta, binecuvîntări patriarhicești. Este primul gest venit din partea unui monah pentru sprijinirea unei instituțiuni al cărei scop e buna pregătire a viitorilor monahi. Ce bine ar fi să se gândească toți călugării la ucenicii lor!

Numiri, Transferări, Demisii, Decese.

15 Octombrie—15 Noembrie 1930.

CÂNTĂREȚI-PARACLISERI

București. 1. Gh. P. Petrișoară, cântăreț la parohia Delea-Nouă-Kalist, demisionat pe 1 Oct. a. c., se șterge din state.

2. Gheorghe A. Titan se numește pe 1 Nov. a. c., paraclicer la biserica Sf. Nicolae Tabacu, în locul lui N. Dăscălescu, demisionat pe aceeași dată.

3. Nicolae Mateescu se numește pe data de 15 Oct. a. c., paraclicer la bis. Manu-Cavafu, în locul lui Nic. T. Dima, demisionat la 1 Oct. a. c.

4. Dum. Popescu, cântăreț II, la bis. Sf. Nicolae-Vlădica, demisionat la 1 Noembrie a. c., se șterge din state.

5. N. Chișescu se numește pe ziua de 1 Nov. a. c., cântăreț la parohia Sf. Nicolae-Vlădica, în locul lui D. Popescu, hirotonit.

6. D. Popescu, cântăreț la biserica Sf. Dumitru-Vergu, decedat la 2 Oct. a. c., se șterge din state.

7. Passarion Teodorescu, cântăreț la parohia Sf. Gheorghe-Grivița, decedat la 6 Oct. a. c., se șterge din state.

8. Petre Voinescu se numește pe 1 Nov. a. c., paraclicer la biserica Sf. Treime Crucea de Piatră, în locul lui C. P. Ionică, demisionat la aceeași dată.

9. I. C. B. Pitrașcu se numește pe 1 Oct. a. c., paraclicer la biserica Precupeții-Noi, în locul lui Iordache Cristescu, destituit pe aceeași dată.

10. Zamfir Birdulescu se numește pe 1 Nov. a. c., cântăreț I, la biserica Ceaș-Radu, în locul lui I. Mihăilescu, demisionat pe aceeași dată.

Ju. Ilfov. 1. Vasile Cristea Dascălul se numește pe 1 Nov. a. c., cântăreț la parohia Herăști, în locul lui Mihalache Costache decedat la 26 August a. c.

2. Cântărețul N. Popescu dela parohia Militari și Constantin Călina dela parohia Roșu, se pun în disponibilitate pe 1 Dec. a. c.

Jud. Dâmbovița. 1. Petre Costache se numește pe 1 Nov. a. c., paraclicer la parohia Sf.

Ilie din Găești, în locul lui Ioan P. Costache, demisionat pe 1 Nov. a., c.

2. D. P. Ștefan se transferă pe data 1 Sept. a. c., dela parohia Brătești-de-sus, la parohia Văcărești, în locul lui Cristache Popescu, decedat la Mai 1922.

Jud. Muscel. 1. Gheorghe Sandu cântăreț la parohia Subești, decedat la 10. Oct. a. c., se șterge din state.

2. I. N. Hera Mihai se numește pe 1 Oct. crt., cântăreț la parohia Corbșori, în locul lui Nic. N. Ioniță, demisionat la 1 Iunie a. c.

3. Nae Traian, se numește pe 1 Oct. a. c., cântăreț la parohia Băjești II, în locul lui Niță Borcan decedat încă din 1916.

4. Andrei Popescu, cântăreț la biserica Sf. Dumitru Malu, demisionat la 1 Nov. a. c., se șterge din state.

5. Nicolae Tomescu, cântăreț la parohia Mățău, decedat la 24 August a. c., se șterge din state.

Jud. Prahova. 1. Constantin Pădureanu se numește pe 1 Oct. a. c., cântăreț la parohia Sf. Gheorghe Vechi, Ploești, în locul lui Ioan C. Bănescu, transferat la biserica Sf. Vasile C. Victoriei.

2. Ioan Proorocu, cântăreț la parohia Sf. Pantelimon din Ploești, demisionat la 1 Nov. a. c., se șterge din state.

3. Costantin I. Lăzeanu, cântăreț la parohia Brazi, demisionat la 1 Oct. a. c., se șterge din state.

4. Dumitru N. Grigorescu se numește pe 1 Sept. a. c., cântăreț la parohia Mălăești-de-jos, în locul lui Gh. Popa, demisionat la 1 Ianuarie 1930.

Jud. Teleorman. 1. Constantin P. Bratu se numește 16 August crt., paraclicer la parohia Sf. Alexandru-Alexandria, în locul lui Fl. Munteanu, demisionat pe aceeași dată.

2. Andrițoiu C. Vasile se numește pe 1 Sept. a. c., cântăreț la parohia Sf. Împărați, în locul lui Gh. St. Popescu decedat la Iunie a. c.

3. Dumitru C. Popescu se numește pe 15 Iulie a. c., cântăreț la parohia Gumești II, în locul lui Tudor Popescu decedat la 23 Aprilie a. c.

Jud. Vlasca. 1. Ioan I. Dobre se numește pe 1 Oct. crt., cântăreț II, la parohia Gogoșarii-Noi.

2. Nicola R. Ciobanu se numește pe 1 Sept. a. c., cântăreț la parohia Mereni-de-jos, în locul lui N. Popa, scos la pensie.

3. Radu Gh. Pârvan se numește pe 1 Oct. a. c., cântăreț la parohia Stănești I, în locul lui Milan Popescu, decedat.

4. Anghel Paraschivescu dela parohia Găujani, îndepărtat pe 1 Nov. a. c., se șterge din state.

Cons. referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU.

Către toți deținătorii de bilete de ale Loteriei Soc. Ortodoxe Naționale a femeilor române.

Vă aducem la cunoștință că tragerea anunțată pentru 2 Noembrie a. c., a fost amănată la 31 Decembrie crt., și vă rugăm pe calea aceasta să trimiteți sumele încasate și biletele nevândute biroului loteriei București, fiind ultima tragere.

COMITETUL